

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 668

van **LUDWIG VANDENHOVE**

datum: 25 juni 2020

aan **BEN WEYTS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE RAND

Dierenasielen - Vergoeding voor kosten bij inbeslagname van dieren

De minister heeft richtlijnen opgesteld inzake de vergoeding aan dierenasielen voor de opvang van in beslag genomen dieren, die vanaf 1 december 2018 werden toegepast. Indien de eigenaar van de in beslag genomen dieren de rekening in het asiel niet betaalt, moeten de dieren toch meegegeven worden en mogen de gemaakte kosten volgens de vastgestelde tarieven aan de dienst Dierenwelzijn worden overgemaakt. Een dierenasiel beschikt niet over een detentierecht: de dieren zolang houden tot alle rekeningen zijn betaald.

De tarieven in de brief van de minister voorzien echter niet in de terugvordering van alle kosten. Voorbeelden:

- niet-gechipte dieren mogen het asiel wettelijk niet zonder chip verlaten, ook gewoon niet terug naar de eigenaar;
- het vaste tarief voor terugbetaling qua transport voor het ophalen van dieren is 40 euro, onafhankelijk van het aantal dieren en het aantal gespendeerde uren (bijvoorbeeld evenzeer voor één kalme hond dan voor tien angstige honden);
- kosten boven de 500 euro bij het in beslag nemen van een nest kittens en het verplicht chippen en steriliseren ervan. In deze situatie kan dit zeker niet gerecupereerd worden door adoptiegeld;
- kosten bij de inbeslagname van paarden of schapen door dierenasielen, die daar niet voor uitgerust zijn.

Het lijkt logisch dat alle dierenasielen de taak hebben alle verwaarloosde dieren op te vangen en te verzorgen, maar het lijkt ook logisch dat alle kosten (niet de personeelskosten = vrijwilligers) vergoed worden

1. Is de minister op de hoogte van deze problematiek?
2. Op basis van artikel 42 bis van de Dierenwelzijnswet kan de dienst Dierenwelzijn via dwangbevel de voorgeschoten verschuldigde bedragen invorderen.

Hoe vaak worden deze kosten effectief gerecupereerd? Heeft de minister data (aantal dossiers en totale bedragen) voor de laatste vijf jaar?

3. Is de minister van plan om het aantal activiteiten, waarvoor de onkosten kunnen gerecupereerd worden zoals bij de eerder geschetste voorbeelden, uit te breiden?

Indien dit laatste niet zou gebeuren, kan dan niet overwogen worden dat de dierenasielen een beroep zouden kunnen doen op de dienst Dierenwelzijn voor juridische ondersteuning voor bepaalde invorderingen?

4. Hoe staat het met het retentierecht inzake gevonden dieren, die terugbezorgd worden door of opgehaald worden bij het dierenasiel door de eigenaars?

BEN WEYTS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 668 van 25 juni 2020

van **LUDWIG VANDENHOVE**

1. Er is slechts één dierenasiel dat aangegeven heeft niet langer dieren te willen opvangen aan de voorwaarden van de omzendbrief.
2. Ik verwijs naar het antwoord dat ik gaf op vraag nr. 282 van 22 januari 2020.
3. Ik ben van plan om de dierenasielen een financiële ondersteuning te bieden onder de vorm van subsidies. Deze subsidies moeten de dierenasielen de financiële ruimte bieden voor een degelijke en professionele werking met inbegrip van opvang en verzorging van in beslag genomen dieren.
4. Dit valt buiten mijn bevoegdheid.